

Ansættelserne til Ejendomsskyld.

§ 6.

De almindelige periodiske Vurderinger, der foretages 1. Januar 1927 og derefter hvert 5te Aar fra denne Dag at regne, har i København, Købstæderne og Sognekommunerne Virkning for den kommunale Ejendomsskyld fra Begyndelsen af det umiddelbart efter vedkommende Vurdering følgende kommunale Skatteaar. I Amtskommunerne har de almindelige Vurderinger derimod Virkning fra 1. Januar i det paagældende Aar.

Hvor der indenfor Vurderingsperioden finder Omvurdering Sted, lægges den nye Ansættelse til Grund fra det Skattehalvaar, der følger nærmest efter Omvurderingen.

Naar en i flere Kommuner liggende Ejendom under eet er vurderet til Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten, bliver der af Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) at rette Henvendelse til vedkommende Vurderingsmyndighed angaaende Fastsættelsen til Brug ved den kommunale Beskatning af Værdien og de afgiftspligtige Beløb for den i hver Kommune beliggende Del af Ejendommen. Fastsættelse af denne Fordeling sker da fremtidigt i Forbindelse med de almindelige Vurderinger.

§ 7.

De af Vurderingsraadene i Henhold til denne Lovs Bestemmelser truffne Afgørelser kan saavel af vedkommende Ejer som af Kommunalbestyrelsen indankes for vedkommende Skyldraad og for Over-Skyldraadet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 10 og 12 i Loven af 7. August 1922.

Vedtægter for Ejendomsskyld.

§ 8.

De nærmere Regler for Paaligning og Opkrævning af den kommunale Ejendomsskyld kan fastsættes i en Vedtægt for hver enkelt Kommune. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amtsraadet, og Amtsraadene og Kommunalbestyrelserne i Købstæderne gør paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. For Københavns og Frederiksberg Kommunes Vedkommende gør Kommunalbestyrelserne paa tilsvarende Maade Indstilling til Indenrigsministeren om Udfærdigelse af en Vedtægt for København og en Vedtægt for Frederiksberg.

Fritagelse for og Eftergivelse af Ejendomsskyld.

§ 9.

Fritaget for kommunal Ejendomsskyld er følgende Ejendomme:

- 1) Gesandtskabsejendomme, der tilhører fremmed Stat,
- 2) Jernbane-, Havne- og Kanalanlæg, for saa vidt de i Henhold til reglementariske Bestemmelser skal benyttes af Almenheden til Befordring af Personer og Gods,
- 3) Torve, Gader, Veje og Parkanlæg,
- 4) Kirker og Kirkegaarde,
- 5) de Stat og Kommune tilhørende Ejendomme, der ikke anvendes til Landbrug, Havebrug eller Skovdrift eller til Udleje,
- 6) de Staten tilhørende kongelige Slotte og Palæer med Tilliggende,
- 7) de i § 6 i Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn omhandlede Grunde.

Udtørrede Ferskvandsarealer kan Indenrigsministeren, naar Forholdene taler derfor, helt eller delvis fritage for Ejendomsskyld i et Tidsrum af indtil 30 Aar, efter at Arealets Opdyrkning har taget sin Begyndelse. Med Hensyn til udtørrede Ferskvandsarealer, for hvilke der ved Lovens Ikrafttræden er tilstaaet Lempelse i Ejendomsskylden i Henhold til de hidtil gældende Bestemmelser, kan Indenrigsministeren indrømme den Lempelse, at Ejendomsskatterne efter nærværende Lov i indtil 5 Skatteaar efter Lovens Ikrafttræden nedsættes med indtil Halvdelen og i de derpaa følgende 5 Skatteaar med indtil en Fjerdedel.